

Drudtværket paa Frederiksværk:

Indtægt	41,200 Rbd.
Udgift	36,600 —

Overskuddet, anslaaet til 4,600 Rbd., indbetales i Statskassen.

36) Paa samme Maade foreslaaes optaget et Budget for den usferødske Fabrik. Krigsministeriet har herom meddeelt Følgende:

„Følge det ærede Finantsudvalgs Anmodning i behagelig Skrivelse af 3die f. M. skulde Krigsministeriet hermed hængsligt fremsende et Budget over den usferødske Klædefabriks Indtægter og Udgifter i 1867—68 med eet Bilag og tillige dertil meddele følgende Bemærkninger:

Det Klæde og Dækkentoi, som leveres til Armeen, antages at skulle beregnes med de Priser, som vedtoges under Rigsraadets Bevilling for 1862—64 og have været beregnede siden 1ste April 1862. Disse Priser ere baserede paa, at den jydsk Uld, som anvendes til Varerne, kan kjøbes for 60 f. pr. Pund, hvilken Priis, saaledes som den Budgettet medfølgende schematiske Oversigt udviser, er beregnet for Menigsklædet, hvormod den udforterede finere Uld til Underofficersklædet og grovere Uld til Dækkentøierne er beregnet henholdsvis med en højere og med en lavere Priis. I de senere Aar ere imidlertid Priserne paa den jydsk Uld stegne saa betydeligt, at de ere gaaede op til over 70 f. og i Reglen have været ca. 68 f. pr. Pund for den gode Uld, som Fabrikken benytter, hvilket har havt til Følge, at der, saaledes som Meddelelserne i Statsregnskaberne for de forfjellige Aar udvise, stadigt har maattet affrives et ikke ubetydeligt Tab paa Uldcontoen. Naar det ved Siden heraf tages i Betragtning, at Krigsministeriet, saa ofte det har været i den Nødvendighed at maatte gjøre Bestillinger af Klæde hos private indenlandsk Fabrikker, har maattet betale dette med en ca. 2 Mk. højere Priis pr. Alen, end der er beregnet den usferødske Fabrik, kunde der have været megen Anledning til at forhøje de usferødske Priser, idetmindste med et Beløb, som stod i Forhold til de stegne Uldpriser, hvilket, da der i Gjennemsnit medgaaer noget over 1½ Pund raa Uld til en Alen Klæde (til Dækkentøiet noget mere), vilde have andraget 12 à 16 f. pr. Alen. Ministeriet har dog for Aaret 1867—68 ikke anseet det nødvendigt at andrage paa en saadan Forhøielse, da man efter Bestemmelsen i Loven af 30te Mai f. A., — som forudsættes ogsaa at ville blive optagen i den nye Lov, — hvorefter den større Udgift, som paa nogle Conti maatte blive nødvendig paa Grund af, at de virkelige Priser i Finantsperioden overstige de calculerede, kan affholdes uden særlig Tillægsbevilling, anseer sig berettiget til, forsaavidt det maatte behøves, paa Munderingskontoen at lade føre til Udgift og paa Fabrikens Konto til Indtægt det Beløb, som Ulden til Klædet og Dækkentøiet, der er leveret til Militairretaten, har kostet mere end 60 f. pr. Pund.

De Varer, som sælges til Private, ville efter den Erfaring, man har gjort, deels blive noget dyrere end de, som sælges til Militairretaterne, forsaavidt som de i Reglen forlanges appreterede, deels noget billigere, forsaavidt som de begjæres leverede af en lettere Dvællitet eller med en mindre ægte Farve. I Budgettet har man antaget at kunne beregne dem til den samme Gjennemsnitspriis som de militaire Klædeforter, nemlig 2 Rbd. pr. Alen. Noget større Dvællitet end det, som er opført i Budgettet, har man ikke formeent at kunne gjøre Regning paa at affatte i 1867—68, da Conjuncturerne for Affætningen ikke ville blive gunstige, fordi de store, fra Krigen henliggende Partier udenlandsk Klæde, som i forrige Aar ere solgte deels ved Auction, deels underhaanden under Betingelse af at skulle modtages efterhaanden inden Udgangen af Aaret 1867, maaske antages i høj Grad at ville trykke Markedet.“